БЖД Лабораторна робота №4

Виконав:

студент групи ПМІ-44

Бойчук Ростислав

Завдання 1

Перед використанням протигаза необхідно провести ретельну підготовку до експлуатації, перевірити правильність підбору розміру та комплектність. Для перевірки маски необхідно провести огляд її цілісності та робочих частин, а також перевірити фільтрувально-поглинальну коробку та протигазну сумку на наявність необхідних компонентів. Для перевірки герметичності маски необхідно провести спеціальний тест, щоб переконатися, що протигаз було правильно підібрано. Правильна підготовка та перевірка протигаза є дуже важливою для забезпечення безпеки та ефективності його використання.

При надяганні протигазу необхідно попередньо прибрати волосся з лоба і скронь, щоб не порушувати герметичність. Жінкам рекомендовано зняти всі гребінці, шпильки та сережки перед надяганням протигазу. Одягати протигаз можна за рекомендацією системи оповіщення цивільного захисту, за вказівкою керівника або самостійно, якщо є підозра на наявність небезпечнихречовин у повітрі. Крім того, потрібно правильно надіти протигаз, дотримуючись певної послідовності кроків, а саме затримати дихання та закрити очі, зняти головний убір та затиснути його поміж колін або покласти поруч, взяти протигаз двома руками за краї у частині підборіддя, прикласти нижню частину маски/шолом-маски під підборіддя та натягнути її на голову, розправити складки та перекіси, якщо вони утворились, і нарешті надіти головний убір, застебнути сумку та закріпити її на тулубі.

За надягнутого протигазу людині необхідно дихати рівно і глибоко, а при відчутті нестачі повітря - знизити фізичне навантаження і нормалізувати дихання. Щодо знімання та надягання протигазу, необхідно дотримуватись певних кроків: припіднімати головний убір однією рукою, братись за клапанну коробку другою рукою, знімати маску/шолом-маску рухом вперед-вгору, надягати головний убір, протирати і просушувати маску/шолом-маску, і зберігати її у сумці. Після використання протигазу необхідно провести очищення та дезінфекцію, а також замінити фільтрувально-поглинальну коробку за необхідності.

Завдання 2

Вибір респіратора для захисту органів дихання потребує звернення уваги на кілька критеріїв, таких як об'ємна частка кисню та концентрація шкідливих речовин у повітрі, мікрокліматичні умови та важкість роботи, призначення, захисні та експлуатаційні властивості ЗІЗ органів дихання. Крім того, для надійного захисту необхідно правильно підібрати лицьову частину респіратора за розміром відповідно до антропометричних показників людини. Після вибору респіратора потрібно перевірити його маркування, цілісність,

правильно надіти на обличчя та відрегулювати фіксацію та носову кліпсу, а також перевірити щільність прилягання до обличчя. Під час користування респіратором необхідно періодично перевіряти щільність прилягання напівмаски до обличчя.

Завдання 3

Якщо виготовляти з бинта, потрібно взяти бинт шириною 14 см і зобразити прямокутник розміром 60х14 см, на один край якого покласти шар вати розміром 14х14х2 см і обгорнути його бинтом, пришивши зав'язки. Якщо виготовляти з марлі, потрібно взяти відріз марлі висотою втричі більше висоти готового виробу і шириною близько 80-90 см, по центру відрізу на площі 20х20 см розподілити шар вати товщиною не менше 1 см, загнути верхній і нижній краї марлі до середини, фіксуючи вату, розрізати краї марлі на довжину 30-35 см в напрямку до вати, щоб сформувати зав'язки. Щоб маска ефективно захищала дихальні шляхи людини, вона повинна повністю закривати більшу частину обличчя, залишаючи відкритими тільки очі й лоб. Верхній край маски має бути на рівні очей, а нижній - заходити за підборіддя. Кінці потрібно зав'язати на тім'ї і на потилиці. Для захисту очей можна надягнути спеціальні окуляри, які щільно прилягають до обличчя.

Завдання 4

Кожному небезпечному вантажу визначені його класифікація та ідентифікація, а також методи пакування і спосіб перевезення. Класифікують небезпечні вантажі залежно від виду і ступеня їхньої потенційної небезпеки за показниками і критеріями. Всього є 9 класів. Кожен клас має свої підкласи. Ідентифікація небезпечного вантажу визначається: номером ООН (UN) та транспортним найменуванням (найменуванням вантажу). Ця інформація наноситься на застережні таблички, які розташовані поруч зі знаками небезпеки. Застережні таблички мають позначення на оранжевому тлі та розділені на дві частини. В верхній частині зазначається число небезпеки, а в нижній - номер ООН для ідентифікації речовини, яку перевозять. Число небезпеки складається з двох або трьох цифр і вказує на необхідні заходи, які потрібно провести рятувальним службам у разі аварії. Якщо перед числом стоїть літера "X", то це означає, що речовина реагує з водою.